

ברוך שאמר Before תפלות Lesson Eight

למנצח מִזְמוֹר לְרֹדִי הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהֵי מִעוֹשֵׁה
יְדֵי מַגִּיד הַרְקִיעַ יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֱמוּנָה וְלַיְלָה לַלַּיְלָה
יַחְזִיק דָּעִת אֵין אֱמוּנָה וְאֵין דְּבָרִים כְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם כָּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא
קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְלָל כְּלֵיהֶם לְשִׁמְשׁ שָׁם אֱהִל בָּהֶם וְהוּא כֹחֶתֶן יוֹצֵא
מִחֲפָתוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּחַ אֹרֶחַ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ
עַל קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֲפָתוֹ תוֹרַת יִתְקִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת
יִנְאֻמָּנָה מִחֲבִיטָת פִּתִּי פִקּוּדֵי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב סִצּוֹת יִבְרָה
מְאִירַת עֵינַיִם יִרְאֵת יִתְהוֹרֶה עוֹמֶדֶת לְעַד מְשִׁפְטֵי יִי אֱמֶת עֲדָקוֹ
יִחְדּוּ הַנִּחְסָרִים סוּהָב וּסְפּוֹרָב וּסְתוּקִים מְדַבְּשׁ וְנֶפֶת צוּפִים גַּם
עֲבָדָה גִּזְהָר כְּהֵם בְּשִׁטְרָם עֲקֵב רַב שְׁגִיאוֹת מִיִּבִּין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי
גַּם סוּרִים חֲשׂוֹךְ עֲבָדָה אֵל יִסְשָׁלוּ בִּי אִוֹ אֵיתָם וְנִקְחֵי סִפְשִׁעֵרָב יִהְיֶה
לְרִצּוֹן אֱהִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יִי עוֹרִי וְגוֹאֲלִי

ספר תהילים Commentary On דעת מקרא-Source 1

הַמְזוֹר פּוֹתֵחַ בְּסֹפֶר תְּהִלַּת ה' עַל הַנִּסְלָאוֹת הַנִּרְאוֹת לְמַסְתַּכֵּל בְּשָׁמַיִם, וְעוֹבֵר לְסֹפֶר כְּשֶׁבְחֵי
הַתּוֹרָה וּבִהְשִׁתְּדִלוֹת הַמְשׁוֹרֵר לְקִיָּם אֶת מְשִׁפְטֵי הַתּוֹרָה. לֹא נִתְפָּרֵשׁ בְּנוֹף דְּבָרֵי הַמְזוֹר הַקָּשֶׁר
שֶׁבֵּין סֹפֶר נִסְלָאוֹת הַשָּׁמַיִם לְסֹפֶר שֶׁבְחֵי הַתּוֹרָה. אֲבָל רָמַז לְקָשֶׁר זֶה יֵשׁ לְמִצָּא בְּפָסֶק ט: מִצּוֹת
ה' בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם. 'בְּרָה' הוּא תֹאֵר לַחֲמָה (שֶׁה־טו י), וְהָיָה שֶׁהַחֲמָה הִיא מְאִירַת עֵינַיִם, נִמְצָא
שֶׁכּוֹנֶנֶת הַמְשׁוֹרֵר לֹמֵר, שֶׁהַתּוֹרָה מְשׁוּלָּה כְּחֲמָה, וְכִמוּדָּהּ הִיא בְּרָה וּמְאִירַת עֵינַיִם (וַיִּי בִּכְזוֹר) מֵאִמֶּר
שְׁנֵי סִפְרֵי טו. וְשֶׁבְחוֹ שֶׁל ה' הוּא שֶׁבְרָא שְׁנֵי מִיָּנִי מְאֹרֹת: הַשֶּׁמֶשׁ הַמְאִירָה וְהַתּוֹרָה הַמְאִירָה. וְיֵשׁ
לְהוֹסִיף עוֹד שֶׁכּוֹנֶנֶת הַמְשׁוֹרֵר לֹמֵר שֶׁהַחֲמָה שֶׁבָּהּ בָּרָא ה' אֶת הָעוֹלָם הִיא הַחֲמָה,
שֶׁהִיא יִרְאֵת ה', שְׁנוֹתָהּ לְבָנֵי אָדָם בַּתּוֹרָה (כְּמוֹ שֶׁמִּבְּרָא זֶה בְּמִשְׁלֵי ג יט—כ רש"י ח ב—לֹא וְכִאֲרֹב פָּרָק כח).
וְהַחֲמָה הַקּוֹבֵעֵת אֶת חֲקֵי מַהֲלָךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּדַרְכָּהּ בְּשָׁמַיִם, הִיא הִיא אוֹתָהּ הַחֲמָה בְּעֲצָמָהּ
הַקּוֹבֵעֵת אֶת חֲקֵי הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה בָּאָרֶץ. וְעוֹד: דְּבָרֵי הַמְשׁוֹרֵר בְּשֶׁבַח הַנִּסְלָאוֹת הַנִּרְאוֹת בְּשָׁמַיִם
מְכוֹנִיִּם לְהַכְנִיֵס כָּלֵב הַשּׁוֹמֵעַ יִרְאֵת הַרְוּמָמוֹת בְּפָנֵי הַבּוֹרָא וְרוֹגֵשׁ הַכְּנָעָה וְכֹחוֹת לְקַבֵּל עָלָיו
וְלִשְׁמֹר תּוֹרָתוֹ. וְעוֹד יֵשׁ לֹמֵר, כִּי בְּסֹפֶר הַיָּמִי הַנִּרְאָה בְּשָׁמַיִם, הַמְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהֵי, כֵּן
הַמְשׁוֹרֵר לְבַטֵּל דְּעוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי אֱלִילִים, שֶׁעָשׂוּ אֶת הַשָּׁמַיִם וּצְבָאָם לְאֱלֹהוֹת. וְהַמְשׁוֹרֵר
מְלַמְּדֵנוּ, שִׁישִׁי הַשָּׁמַיִם מַעֲיֵד עַל גְּדֻלַּת הָאֵל שֶׁבְּרָאָם, וְהָאֵל בּוֹרָא הַשָּׁמַיִם הוּא הוּא הָאֵל ה' וְיָתֵן
הַתּוֹרָה. וְחֹלֵל נִקְטָנוֹ אֶת שִׁטַּת הַמְזוֹר הַזֶּה וְתִקְנֵנוּ בְּכִרְכּוֹת 'קִרְיַת שְׁמַע' בְּרָכָה רִאשׁוֹנָה עַל
שֶׁבַח יִצִּירַת הַמְאֹרֹת וְסִדּוּרָם בְּרִקְיעַ, וּבְרָכָה שְׁנִיָּה עַל שֶׁבַח הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוּוֹת.

Translation: This chapter of Tehillim opens by describing the greatness of G-d as revealed by gazing into the skies. The chapter later shifts to regaling the grandeur of the Torah and telling of the efforts the author has made to abide by the laws of the Torah. The text never reveals what links the two themes; the greatness of G-d that is revealed when gazing into the skies and the grandeur of the Torah. Perhaps a clue to that link is embedded in the 9th verse which reads as follows: the command of G-d is clear, enlightening the eyes.

What We Can Learn About Tefila From The Machzor Roma

The word “Bara” is a synonym for the sun (Shir Ha’Sirim 6, 10). Certainly the sun provides light for our eyes. That the Torah provides light as well may be the message of the author. The author wants us to praise G-d for two creations, each of which provides light; the sun and the Torah. The author further means to convey that the wisdom by which G-d created the world is also the wisdom, fear of G-d, that G-d imparted to humanity through the words of the Torah. The wisdom that set in motion the path that the sun travels through the skies is also the wisdom that sets forth the path that humanity should follow on earth. Additionally in praising the wonders that are seen in the skies the author is imbedding in our hearts a fear of the greatness of G-d and reminding us to act humbly in accepting G-d’s hegemony and the burden of fulfilling the Mitzvos. We can further say that by describing the beauty found in the skies that reflect G-d’s honor, the author was trying to negate the views of those who worship the skies and the celestial bodies as deities. The author teaches us that the beauty found in the skies testifies to G-d’s greatness as well as remind us that G-d who created the heavens is the same G-d who presented the Torah to the Jewish People. Our Sages borrowed the two themes of this chapter of Tehillim in composing the two opening Brachos of Kriyas Shema, the first Bracha whose theme is the creation of the celestial bodies and their place in the skies while the second Bracha heaps praise on G-d for giving the Torah to the Jewish People and the Jewish People accepting the responsibility of fulfilling the Mitzvos.

Source 3

מסכת תמיד פרק ה'—משנה א'— אמר להם הממונה. ברכו ברכה אחת. והן ברכו. קראו עשרת הדברים. שמע. והיה אם שמוע. ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות. אמת ויציב. ועבודה. וברכת כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.

Translation: The Chief Kohain said to the other Kohanim: Recite one Bracha; and they recited one Bracha; Recite the Ten Commandments; Shema; V'Haya Im Shamoah; Va'Yomer; Bless the people with three Brachot: Emes V'Yatziv; Avodah (Ritzai); Birchah Kohanim. On Shabbat, they added one more Bracha in honor of the Mishmar (group of Kohanim) that was about to complete its tour of duty.

What We Can Learn About Tefila From The Machzor Roma

Source 3-Nash Papyrus

[... אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים]
[לוא יהיה לך אלהים אחרים על פני לוא תעשה לך פסל]
[וכל תמונה] אשר בשמים ממעל ואשר בארץ [מתחת]
[ואשר במים] מתחת לארץ לוא תשתחוה להם [ולוא]
[תעבדם כי] אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון]
[אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי וועשה]
[חסד לאלפים] לאהבי ולשמרי מצותי לוא תשא את
[שם יהוה אלהיך לשוא כי לוא ינקה יהוה את אשר]
[ישא את שמה לשוא וזכור את יום השבת לקדשו]
[ששת ימים] תעבוד ועשית כל מלאכתך וביום [השביעי]
[שבת ליהוה] אלהיך לוא תעשה בה כל מלאכה [אתה]
[ובנך ובתך עבדך ואמתך שורך וחמרך וכל בן חמתך]
[וגרך אשר] בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה
[את השמים] ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם
וינוח [ביום] השביעי עלכן ברך יהוה את [יום]
השביעי ויקדשו כבוד את אביך ואת אמך למען
ייתב לך ולמען יאריכון ימך על האדמה [אשר]
יהוה אלהיך נתן לך לוא תאנף לוא תרצח ל[וא]
[תגנב לוא תענה ברעך עד שוא לוא תחמוד את]
אשת רעך ל[וא תתא]וה את בן רעך שד[והו ועבדו]
ואמתו וש[ורו וחמרו וכל אשר לרעך [Blank]
ואלה החקים והמשפטים אשר צוה משה את [בני]
[ישראל] במדבר בצאתם מארץ מצרים שם [ע]
[ישראל] יהוה אלהינו יהוה אחד הוא וא[הבת]
[את יהוה אלהיך בכל] ל[בבך] ...]

י' מלך
 יְרֻנוּ עַמִּים יוֹשֵׁב בְּרוֹבֵים תְּנוּם הָאָרֶץ י' בְּצִיּוֹן נָדוּל
 וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים יוֹדוּ טַבָּח נָדוּל וְנֹרָא קְדוֹשׁ
 הוּא וְעוֹן טַלַּח מִשְׁפָּט אֱהָב אֶתְּהָ בּוֹנֵת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְעֶדְקָה
 בִּיעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂיתִי רֹחֲמֵנוּ י' אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַדּוּם רִגְלֵינוּ קְדוֹשׁ
 הוּא מִשָּׁה וְאֶהְרֹן בְּכֹהֲנֵינוּ וְשִׁסְוֹאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ קוֹרְאֵים אֵל י' וְהוּא
 יַעֲנֵם בְּעֶמּוּד עֲנִידָבָר אֲלֵיהֶם שִׁכְרוּ עֲדָתוֹ וְחִקְנִתָּן לְמוֹ י' אֱלֹהֵינוּ
 אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֶל נִשְׂאָה הִי יִתְּ לָהֶם וְנָקָם עַל עֲלִילוֹתָם רֹחֲמֵנוּ י'
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדֻשָּׁה בִּי קְדוֹשׁ י' אֱלֹהֵינוּ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
 עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אֶפְסוֹ וְלֹא יַעֲזֹב כָּל חֶסֶד וְזִכֹּר רַחֲמֵיךָ
 י' וְחֶסֶדֶךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה אֶתְּהָ לֹא תִכְלֹא רַחֲמֵיךָ בְּכִנֵּי חֶסֶדֶךָ
 וְאַסְתַּדֵּךְ תִּמְדִּי יִצְרוּנִי תִּנּוּ עוֹן לֹאֵלִים עַל יִשְׂרָאֵל נִאֲמָתוֹ וְעוֹן
 בְּשִׁחָקִים נֹרָא אֱלֹהִים בְּכִכְרֶשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוֹאֵל נִתָּן עוֹ
 וְתַעֲצֹמֹת לַעֲם בְּרוּךְ אֱלֹהִים

ד' י' ארנונו מה אדיר טבך בכל הארץ י' צבאות עכנו כטב
 לנו אלהי יעקב סלה י' צבאות אשרי אדם בוטח בך
 י' הפיר עצת נזים הניא בחטבות עכים עצת י' לעולם תעבור
 בחטבות לכו לרור ורור קוה אל י' חוק ויאמין לכה וקוה אל י' :

אל מנדל
 נִקְבֹּת י' אֵל נִקְבֹּת הוֹפִיעַ הַנִּשְׂאָה טוֹפֵט הָאָרֶץ הַטֵּב נָבֹל עַל גֵּאִים עוֹרְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דָּבָר כְּבוֹד טַבָּח וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לִכְעַן טַבָּח י' וְרָם
 קָדוֹן לַעֲמֻתְהָ לְהַלֵּל לְכָל חֲסִידֵינוּ לְכִנֵּי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבֵי הַלְלוּתָהּ
 עוֹן שֵׁם י' בּוֹ יִרְוֶן צִדִּיק וְנִטְנֵב עֲשֵׂה עֲכִי אֹת לְמוֹכֶה וְיִרְאֹה טוֹנָא וְיִבֹּשׁוּ כִי
 אֶתְּהָ עוֹרְמֵנוּ וְנַחֲסֵתְנוּ י' וְיִרְאֵה בְּעֵד לָהֶם בְּשִׁטְעוֹ אֶת רִנָּתָם וְיִזְכֹּר לָהֶם
 בְּרִיתוֹ וְנִחַם בְּרוּךְ חֲסִידוֹ וְיִתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָל טוֹבֵיָהֶם הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וְקִבְּעֵנו סֵן הַנּוֹזִים לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁה לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלָתְךָ אֶתְּהָ תִּקּוּם הַרְחֵם
 צִיּוֹן בִּיעֵת לְחַנּוּהָ בִּיבֹא כוֹעֵד וְחִפְרָה הַלְבֵנָה וּבֹשֶׁה הַחֲכָה בִּי כִלָּךְ י' צְבָאוֹת בְּהַר
 צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנִגְדֵּךְ וְנִגְדֵּךְ כְּבוֹד וְאֶכֶר בְּיוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ וְהַ קִּינֵנוּ לוֹ וְיִשְׁעֵנוּ וְהַ
 י' קִינֵנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁכַּחַה בִּישׁוּעָתוֹ בְּרוּךְ י' לַעֲלֹם אֶפְסוֹ וְאֶפְסוֹ בְּרוּךְ י' יוֹם יוֹם יַעֲכֵם
 לָנוּ הָאֵל יִשְׁוֹעָתְנוּ סֵלָה בְּרוּךְ י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל סֵן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאֶכֶר כָּל הָעַם
 אֶפְסוֹ הַלְלוּתָהּ

What We Can Learn About Tefila From The Machzor Roma

Source 4

בית יוסף אורח חיים סימן נ'—בזמן הזה נוהגים לומר אחר ברייתא דרבי ישמעאל וכו' הודו לה' קראו בשמו וכו' ופסוקים אחרים וכתוב בספר ארחות חיים (הל' ברכות סי' יח – כ) שהטעם לפי שכל השנים שהיה הארון ביריעה תיקן דוד שיהיו אומרים זה המזמור כמו שמפורש בספר יוחסין (ד"ה א טז) ומפורש בסדר עולם (פי"ד) כי בתמיד של שחר אומר מהודו לה' עד ובנביאי אל תרעו ובתמיד של בין הערבים מן שירו לה' עד והלל לה' רוממו ה' א—להינו וכו' ושאר פסוקי דרחמי כגון ה' צב—אות עמנו וכו' ה' צב—אות אשרי אדם בוטח בך וכו' כדאמרינן בירושלמי (ברכות ריש פ"ה) אל יהי פסוק זה זו מפיק ה' צב—אות וחביריו ויש במזמור זה עשר לשונות של הודאה כנגד עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים ועשרה ניסים [שנעשו] לאבותינו על הים.

Translation: In our era, it is customary to recite after Rabbi Yishmael Said, the prayer of Hodu and additional verses. The reason to do so is provided in Orchos Chayim (Hil. Brachos Siman 18-20) as follows: all the years in which the Aron was kept under a curtain, King David ordered that the chapter that begins Hodu be recited, as explained in the Sefer Yuchsin (Divrei Hayamim 1, 16). It is further provided in Seder Olam (Ch. 14) that when the Korban Tamid was offered in the morning they recited the verses that begin Hodu and ended with Al Tari'Oo while with the afternoon Tamid offering they would say the verses that begin Shiru Lashem until V'Hallel Lashem and Rommimu Hashem Elokeinu, etc. In addition it is customary to say such verses as Hashem Tzvakos Imanu, etc., Hashem Tzvakos Ashrei Odom, etc., as we learn in the Jerusalem Talmud (Brachos, beginning of the fifth chapter) do not allow the verse of Hashem Tzvakos and others like it to stray far from your mouths. Hodu is significant for the additional reason that it contains within it ten words that derive from the root word: Hoda'a, acknowledgement. The ten words are meant to correspond to the Ten Plagues which G-d visited upon the Egyptians and the ten miracles that G-d performed at the splitting of the sea.

ובשבתות וימים טובים מוסיפים אחר הודו לה' השמים מספרים רננו צדיקים לדוד בשנתו תפלה למשה יושב בסתר הללו את שם ה' ויש מקומות מסדרין אלו המזמורים בסידור אחד ומוסיפין מזמורים אחרים ויש מקומות מתחילין אחר הודו לה' ה' מלך ה' מלך וכן מנהגינו ונהגו לכופלו בכל ספרד ונראה הטעם להודיע ייחוד מלכותו בשבת ליום שכולו שבת ואחרים אומרים פסוקים מקובצים ויש מקומות מתחילין ברוך ה' א—להי ישראל ואחריו אומרים ברכו ה' מלאכיו וכו' ויש מקומות שאומרים אחר הלל הגדול בשבת ברוך שאמר ובחול אומרים אותו לאחר הודו לה' ויש מקומות אומרים ברוך שאמר קודם הודו לה' בין בחול בין בשבת עכ"ל.

Translation: On Shabbos and Yom Tov we add after Hodu, the chapters of Tehillim that begin Ha'Shamayim Misaprim, Raninu Tzadikim, L'Dovid B'Shanoso, Tefila L'Mishe, Yoshev B'Seiser, and Halilu Es Shem Hashem. Some places organize these chapters of Tehillim in a set order and add other chapters of Tehillim. Other places recite just after Hodu the line of Hashem Melech, Hashem Molach which is our practice. In Spain, the practice is to recite that line twice, the reason being that they want to emphasize the singularity of G-d on Shabbos, the day that is a complete rest. Others say a collection of verses. Some places begin with Baruch Hashem Elohei Yisroel after which they say Barchu Hashem Malachav, etc. Some places recite Baruch Sh'Amar after Hallel Ha'Gadol on Shabbos while on

What We Can Learn About Tefila From The Machzor Roma

weekdays they say Baruch Sh'Amar after Hodu. Other places say Baruch Sh'Amar and then Hodu whether it is a weekday or a Shabbos (end of quote from the Orchos Chayim).

ומנהגינו לומר ברוך שאמר אחר ה' מלך ומזמור השמים מספרים ובשבת אחר הלל הגדול ומשמע מדברי ארחות חיים שאין אומרים מזמור השמים מספרים בחול וכן נראה מדברי הזוהר פרשת (תרומה דף קל"ו וקל"ז וע"ש) אבל העולם נוהגים לאומרו: ונוהגים עכשיו לומר בכל יום ה' מלך ה' מלך וכו' פעמים בעמידה וזה לשון שבלי הלקט (סי' עו) מה שנהגו לומר ה' מלך בעמידה בזמירות בשבתות וימים טובים כתב ה"ר בנימין הטעם לפי שנמצא בהגדה (מדרש כונן בסופו) מלאך אחד עומד שחרית באמצע הרקיע ופותח ואומר ה' מלך ה' מלך וכו' וכל גדודי מעלה עונין אחריו עד שמגיעין לברכו וכשם שהמלאכים אומרים אותו בעמידה כך אנו ראויים לאומרו בעמידה ובחול לפי שמתבטלין ממלאכתן וצריכין למעשה ידיהם ואין להם פנאי לא נהגו לאומרו בעמידה

Translation: Our custom is to say Baruch Sh'Amar after the verses of Hashem Moloch and the chapter of Tehillim that begins Hashmayim Misaprim and on Shabbos we say Baruch Sh'Amar after Hodu Ha'Gadol. It appears from the words of the Orchos Chayim that one should not recite the chapter of Tehillim that begins Hashmayim Misaprim on a weekday and so it appears from the words of the Zohar Parshas Terumah but many do. It is now the practice to say the line of Hashem Moloch twice and in a standing position. This is what the Shibbolei Ha'Lekeket recommends: the reason to say the line of Hashem Moloch in a standing position during Zemiro on Shabbos is explained by Rabbi Binyamin as follows: we find in a Midrash that one angel stands in the middle of the firmament in the morning and says: Hashem Melech, Hashem Moloch, etc. and all those in heaven repeat after him until they reach Barchu. Since the angels recite the line in a standing position, so too we must recite the line in a standing position. On weekdays since we are concerned with the need to earn a living, it is not said in a standing position.

ומה שאומר במ"ס שאומרים אותו בפסח בעמידה לאו לאפוקי שאר ימים טובים ושבתות אלא לאפוקי ימות החול ויש שאין אומרים אותו בחול כלל עכ"ל ומה שאומרים אותו פעמיים נראה שהוא על פי מה שכתב בתיקונים (תיקון ע' קלד:) כשבא לפרש הסודות הנרמזים בשבת זה אמר ובגין דא כפל לון תרין זימנין ויש נוהגים לאומרו שלש פעמים ואין להם על מה שיסמוכו:

Translation: That which is written in Maseches Sofrim that on Pesach the line is said in a standing position was not meant to exclude the line being said in a standing position during the year. It was to exclude saying the line in a standing position on a weekday. Others do not recite the line at all on a weekday. That we say the line twice is based on what was written in the Tikkunin of the Zohar (Tikkun 134b): when one is trying to reveal the secrets that are hidden in this line of praise it is better if it is said twice. Others say the line three times but they have no basis upon which to follow that practice.

ברוך שְׁאָמַר יְהִיָּה הָעוֹלָם בְּרוּךְ אוֹכֵר וְעוֹטָר

בְּרוּךְ נוֹר וּמִקֵּים בְּרוּךְ אֵל חַי לְעַד וּמִקֵּים לְנֶעַח בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרָאשִׁית
בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְסַלֵּם טָכָר
טוֹב לִירְאָיו בְּרוּךְ פּוֹרֵה וּמַצִּיל בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שָׂכָר: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּהִלָּה הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר בְּפִי
עַמּוֹ וּבִלְשׁוֹן כָּל חַסִּידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלֵּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנַשְׁבַּחְךָ וְנַרְוֶםְךָ וְנַגְדִּלְךָ וְנַסְלִיכְךָ וְנוֹכִיר אֶת שִׁמְךָ כְּלָפְנוּ אֱלֹהֵינוּ
יַחֲדָיִם הֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד עַד טָכָר הַגָּדוֹל בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהִלָּה בְּתוֹשֵׁבָחוֹת:

Source 5

משה משה עמוד העבודה בית הכנסת, ברכות ופסוקי דזמרה סימן מד'—אומרים ברוך
שאמר. וצריך לאומרו בניגון ובנעימה, כי הוא שיר נאה ונחמד למעלה. ונמצא כתוב בשם
אור זרוע (עי' תולעת יעקב י"א, א) כי שבח זה תקנוה אנשי כנסת הגדולה על פי פיתקא
שנפל מן השמים, ומצאוהו כתוב בה ויש בו פ"ז תיבות, וכן כתב בספר היכלות, וסימן ראשו
כתם פ"ז. וכתב מהר"ם (תשב"ץ קטן סי' רי"ח) דלכן אומר ברוך עושה בראשית ולא ברוך
עושה מעשה בראשית, כדי שלא להוסיף על פ"ז תיבות.

Translation: Baruch Sh'Amar should be recited with a nice tune and pleasantly because it is a song that is pleasing and adored by Heaven. We find the following quoted from the Ohr Zaruah (see To'Eles Yaakov 11, 1) that this Bracha was composed by the Men of The Great Assembly based on a note that fell from heaven. They found that the note contained the Bracha and it consisted of 87 words. That is also what we find described in the Sefer Heichalos. The 87 words correspond to the verse: Rosho Kessem Paz—our prayers should begin with a Bracha that consists of 87 words. The Maharam of Rottenberg is quoted in Tashbetz Katan Siman 318 as saying that it was out of concern that Baruch Sh'Amar consist of 87 words that we say Baruch Oseh Bereishis and not Baruch Oseh Ma'Aseh Bereishis which would add one more word and make Baruch Sh'Amara consist of more than 87 words.

Source 6

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיז' עמ' ב'—משנה. מזגו לו כוס שלישי – מברך על מזונו.
רביעי – גומר עליו את הלל, ואומר עליו ברכת השיר.

Translation: Mishna: They pour the third cup at the Seder and recite Birkas Ha'Mazzone. After the fourth cup is poured, they complete Hallel and conclude Hallel with Birkas Ha'Shir.

Source 7

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיח' עמ' א' – מאי ברכת השיר? רב יהודה אמר: יהללך ה'
א—להינו, ורבי יוחנן אמר: נשמת כל חי.

Translation: What are the words that are considered to comprises Birkas Ha'Shir? R. Yehudah says: Yihalelucha Hashem Elokeinu while R. Yochanon says: it is Nishmas Kol Chai.

What We Can Learn About Tefila From The Machzor Roma

Source 8

Goldschmidt Haggadah-Origin wording of נשמת:

בְּנֵשְׁמַת כָּל חַי תְּבַרְךְ אֵת שִׁמְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ
וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְוַמֶם זְכָרְךָ מִלְכֵנוּ
כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל
בְּאִ"י מֶלֶךְ מִהוֹלֵל בְּתַשְׁבְּחוֹת.

Source 9

זמירות

86

וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִמְלִיכְךָ
וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ
מִשְׁבַּח וּמִפְאֹרַר עֲדֵי עַד
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בְּתַשְׁבְּחוֹת :
שְׂכָחָה • וְלֹא מִשּׁוֹא
פָּנִים • וְלֹא מִקַּח
שָׁחַר • צָדִיק הוּא
בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֵד
בְּכָל מַעֲשָׁיו • בְּרוּךְ
פֹּדֶה וּמַצִּיר :

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ • וּבְרוּךְ זִכְרוֹ
לְעוֹלָמֵי עַד : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
אֵב הַרְחָמָן מְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מִשְׁבַּח וּמִפְאֹרַר
בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו • וּבִשְׁמִירַי דָּוִד
עֲבָדְךָ נְהַלֵּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת נְהוֹדֶךָ : נִגְדִלְךָ • נִשְׁבַּחְךָ •
נִפְאֲרְךָ • נְרוֹמְמְךָ • וְנִמְלִיכְךָ • וְנִקְדִּישְׁךָ •
וְנַעֲרִיצְךָ • וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד
חַי הָעוֹלָמִים • מִשְׁבַּח וּמִפְאֹרַר שְׁמוֹ עֲדֵי
עַד • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בְּתַשְׁבְּחוֹת :

יש אומרים כרוך שאמר על דרך
סקבלס שטוף פ"ו תיבות :

יש לחזקו שני זילות שלכנו כידו
סימכות ולכסוף ונשקם • ועומר
ואומר ככוונת :

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם
בְּרוּךְ הוּא • בְּרוּךְ
אוֹמֵר וַעֲשֵׂה • בְּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמִקְנִים • בְּרוּךְ עוֹשֵׂה
בְּרָאשִׁית • בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הָאָרֶץ • בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת • בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר
טוֹב לִירְאָיו • בְּרוּךְ חֵי לְעַד
וְקִים לְנֶצַח • בְּרוּךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיר בְּרוּךְ שְׁמוֹ • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַאֵל אֵב הַרְחָמָן
הַמְהַלֵּל בְּפִה עַמּוֹ מִשְׁבַּח
וּמִפְאֹרַר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
וְעַבְדָּיו וּבִשְׁמִירַי דָּוִד עַבְדְּךָ
נְהַלֵּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת וְנִגְדִלְךָ
וְנִשְׁבַּחְךָ

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה
הָעוֹלָם בְּרוּךְ
אוֹמֵר וַעֲשֵׂה • בְּרוּךְ
גּוֹזֵר וּמִקְנִים • בְּרוּךְ
עוֹשֵׂה בְּרָאשִׁית בְּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ •
בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו •
בְּרוּךְ מַעֲבִיר אֶפְלָה
וּמַבִּיא אוֹרָה • בְּרוּךְ
אֵל חֵי לְעַד וְקִים
לְנֶצַח • בְּרוּךְ שֶׁאֵין
לְפָנָיו עוֹקָה • וְלֹא

שכחה

Source- 10

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) פסוקי דזמרה – וכשנכנסין ישראל בבתי כנסיות להתפלל עומד חזן הכנסת ופותח:

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקיים ברוך עושה בראשית ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות, ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך מעביר אפילה ומביא אורה, ברוך אל חי לעד וקיים לנצח, ברוך שאין לפניו עולה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד. צדיק הוא בכל דרכיו.

ובשבת אומר ברוך אשר נתן מנוחה לעמו ישראל.

ובמועד אומר ברוך אשר נתן מועדי שמחה וחגי נדבה לעמו ישראל.

ברוך אל חי לעד וקיים לנצח, ברוך הוא וברוך שמו ברוך זכרו לעולמי עד.

בא"י אמ"ה האל המלך הגדול והקדוש אב הרחמן מהולל בפי עמו משובח ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד עבדך נהללך ה' אלהינו בשבחיו ובזמיריו, נהודך נגדלך נשבחך נפאריך ונרוממך ונמליכך ונקדישך ונעריצך ונזכיר שמך מלכנו אלהינו, יחיד חי העולמים משובח ומפואר שמו עדי עד, בא"י מלך מהולל בתשבחות.

ומאן דקא חתים ברוב התשבחות שבישתא בידיה ושפיר דמי לשתוקיה.